

GRUPO ESPERANTISTA
"FIDO
KAJ ESPERO"
VALLADOLID

Año 2006

Nº 223

Septiembre-octubre

Dirección Postal: Apartado, 119; 47080 VALLADOLID
Adherido a la Federación Española de Esperanto

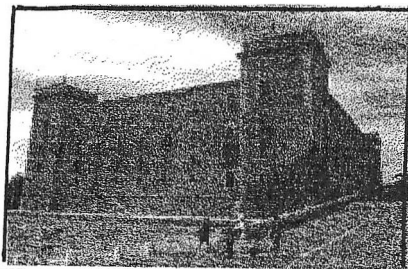
Editorial

Una vez transcurrido el verano, con sus calores agobiantes, llega el momento de daros a conocer, de manera sucinta y breve, lo que ha acontecido en el mundo esperantista, en especial los Congresos celebrados en **El Puig** (Valencia) y en **Florenzia** (Italia). Tanto en uno como en otro, tuvimos ocasión de practicar y usar el **Esperanto** que a pesar de las vicisitudes por las que, en los últimos años pasa, principalmente en España, sigue siendo un perfecto y adecuado instrumento para la intercomprensión internacional.

Si el número de asistentes al Congreso Nacional fue más bien escaso, a pesar de los esfuerzos y del trabajo de Augusto Casquero y de sus colaboradores, no fue así en el Congreso Universal donde se reunieron más de dos mil quinientas personas de sesenta y dos países diferentes. Acaso sería conveniente el que se estudiase, de manera seria y sosegada, el motivo de la drástica reducción del número de congresistas asistentes a los Congresos Nacionales de España, puesto que, por el contrario, el número de asistentes a los Congresos Universales, incluso de esperantistas españoles, se ha visto incrementado en los últimos años. Prueba palpable de ello es que el número de congresistas en el Congreso de **Florenzia** fue superior al del anterior Congreso Universal celebrado en Italia.

Contribuyamos con nuestro esfuerzo y trabajo a conseguir que el movimiento esperantista en España resurja con nuevos bríos y nuevas energías

Impresiones sobre el Congreso Español de Esperanto

Del 21 al 25 de julio, un reducido, pero animoso grupo de esperantistas españoles y algunos de otros países, nos reunimos en la villa de **El Puig**, cercana a Valencia, para participar en los actos organizados con motivo del 65 Congreso Español de Esperanto.

Alma y motor del mismo fue el entusiasta e incansable esperantista **Augusto Casquero**, Presidente de la Federación Española de Esperanto.

Por diversos motivos, no pude asistir a todos los actos programados, por lo que mi comentario se limitará, única y exclusivamente a aquellos a los que asistí.

El día 21, aunque ya había actos programados, no pude asistir, ya que en ese día me traslade por tren desde Valladolid, tras un cambio en Madrid, a Valencia, donde residiría, durante los días del Congreso.

Al día siguiente, fui en tren a El Puig y caminando, durante unos 20 minutos llegamos al Centro Cultural "La Marina", donde tras recibir la documentación (libro y diversos folletos turísticos de Valencia y de El Puig) entramos en el Salón de Actos donde **Jesús de las Heras** estaba disertando sobre la "*Gazetoteko Lanti*". Aunque estaba prevista la utilización de las modernas tecnologías para que los asistentes vieramos en la práctica como funcionaba, nos tuvimos que contentar con las explicaciones del conferenciante.

El trabajo que viene realizando nuestro compañero, digno de elogio, permite a los que tienen internet conocer el contenido de revistas tales como "*Kajeroj de la Sudo*" y *Boletín*, incluidos aquellos números que, por circunstancias de la vida, han desaparecido en su versión en papel.

A continuación, y de modo sorprendente, se celebró la Asamblea General, donde el redactor **Manuel Pancorbo**, manifestó, por falta de tiempo, la imposibilidad de cumplir con lo que se había comprometido en el Congreso anterior. Todos los asistentes, aún comprendiendo los motivos que le habían impulsado a tomar tal medida, lamentaron que no lo hubiese comunicado con anterioridad para que la Directiva hubiera podido tomar las medidas oportunas para informar a los socios del Congreso y de otros puntos de interés-

La inauguración del Congreso, que, por cierto, nadie lo hizo oficialmente, contó con la presencia del Alcalde que pronunció unas amables palabras de bienvenida, antes de abandonar el Salón, ya que, por otras obligaciones del cargo, no se pudo quedar al final.

En este acto, pronunció una breve conferencia sobre "Esperanto, valor inmaterial de la humanidad" **Mª Rafaela Urueña**, Profesora de la Universidad de Valladolid y exPresidenta de la Federación Española de Esperanto.

El 23, domingo, guiados por el infatigable amigo Casquero, visitamos lo más destacado del centro de Valencia, comenzando la visita en las Torres de Serrano.

Finalmente, el lunes, en el coche de un esperantista valenciano fuimos a la fábrica de cerámica **Lladró**, donde amablemente nos explicaron el proceso de elaboración de esas figuras que son admiración de propios y extraños

Tiel mi vivis la UK

En Florenco (Italio), kunvenis de la 29^a de julio ĝis la 5^a de aŭgusto okaze de la 91a Universala Kongreso de Esperanto, 2206 personoj el 62 landoj, el ili la plej multnombraj venis el Francio kaj pli ol 60 el Hispanio.

Problemo estas ke dum la UK de Esperanto okazas samtempaj kaj eĉ samhoraj aranĝoj kiuj malebligas, ĉar mankas horoj, la partoprenon en ĉiuj kiuj certe interesas nin, sed mi klopodos skizi la plej gravajn el kiuj mi ĉeestis.

Kiel kongresejo, funkciis tri diversaj konstruaĵoj: **Fortezza da Basso**, la **Palazzo dei Congressi**, kaj la **Palazzo degli Affari**, situantaj proksime de la fervoja stacidomo **Sankta Maria Novella**.

Dimanĉe, en la Fortezza da Basso, plenplenega da gekongresanoj, okazis la inaŭguro, kie la reprezentanto de la urbo, S-ro Gianni, salutis la esperantistojn. Poste, sekvis la salutvortoj de Ludoviko Zamenhof, nepo de la iniciatinto de la lingvo, kaj la legado de salutmesaĝoj venintaj el diversaj gravuloj. Post muzika paŭzo, festparolis S-ro François Grin, kiu ne estante esperantisto, prelegis en perfekta esperanto, kaj klarigis kion li intencis en sia konata informo. Poste, la Prezidanto S-ro Corsetti emfazis kelkajn el niajn aspektojn kiel esperantistoj, rilatante nin al Davido de Mikelaĝelo, en la senco ke ni ĉiuj estas Davidoj kiuj luktas kontraŭ Goljato fronte al la potenculoj de la lingva hegemonio.

Inter la salutoj de la landaj asocioj, nome de Hispanio, salutis la Prezidanto de HEF Augusto Casquero. Per kantado de la Himno, finiĝis tiu emocia akto.

Tiel, en la kadro de la "Kleriga Lundo" mi partoprenis en prelego pri la latina lingvo: Imperio, Eklezio, Kulturo, de Prof. Vera Barandovska kiu estis tre interesa.

Marde, en salono Lapenna, mi aŭskultis prelegon de Renato Corsetti pri "Italioj italas" kiu vere amuzigis nin, kaj vespere, mi iris al la akcepto en la Palazzo Veccio, sidejo de la florenca urbokonsilantaro, kie ni estis akceptataj de la skabeno s-ro Gianni, en la Salono de la Kvincent, bela kaj arta konstruaĵo.

Merkrede, kiel tradicie en la U. K. estis la ekskursita tago, kaj mi elektis tiun al Bologna, kultura ka universitata urbo kie ni estis gvidataj de turisma itala gvidantino al kiu akompanis esperantiston de la urbo, kiu tradukis ĉion al esperanto.

Plurfoje ni partoprenis en la kongresa temo "Lingvoj, kulturoj kaj edukado al daŭrigebla evoluo" gvidata de ĉilia samideano José Antonio Vergara dum tri kunvenoj, kaj mi eĉ havis okazon prelegi tre rapide, pri aldono al la temo, konsiderante Esperanto, kiel kultura havaĵo de la Homaro.

Krom tio mi partoprenis en fakaj aranĝoj, kiel tiu de IKUE kaj de la Esperanta Jura Asocio, el kiu mi estas membro kaj en muzikaj aranĝoj kiel la koncerto de Jomart kaj Nataŝa kun ilia filino Carina kaj la piankoncerto de la juna rusa virtuoza Andrej Korobejnikov kiu perfekte ludis klasikajn komponaĵojn.

Fine sabate venis la fermon kun la kongresa rezolucio kaj la adiaŭoj ĝis la venonta UK en Jokohamo (Japanio).

Tra la Mondo

Forpasis Auld

William Auld, unu el la plej grandaj esperantaj verkistoj de ĉiuj tempoj. Li naskiĝis la 6-an de novembro 1924, kaj forpasis matene la 11-an de septembro 2006, du monatojn antaŭ sia 82-a naskiĝtago. "Ligas min al Esperanto amikeco, ĉar dum mia vivo mi akiris multoble pli da veraj amikoj per Esperanto ol per mia denaska lingvo", Auld mem iam diris. Auld estis la aŭtoro de *La Infana Raso*, kiu laŭ Gaston Waringhien estas *unu el tiuj tre malmultaj originalaĵoj en nia lingvo, kiuj egaliĝas kun la unuarangaj produktoj de la aliaj literaturoj*. Afabla persono, li partoprenis en la Hispana E-Kongreso okazinta en Madrido (1987) kaj li estis la unua verkisto en Esperanto proponita al la Literatura Nobelpremio.

Premio Deguchi al Simo Milojević

La estraro de UEA aljuĝis la "esperantistan pacpremion", Deguchi, al Simo Milojević, multjara oficisto de UEA, kie dum pluraj jaroj okupis la postenon de Ĝenerala Direktoro.

Premio **Deguĉi** estas monpremio kiu celas regule distingi la plej meritajn agantojn kaj projektojn, kiuj "aktivas sur la kampo de la utiligo de Esperanto kiel potenca rimedo por monda paco kaj homara felico, konforme al la idearo de L. L. Zamenhof kaj instruoj de Deguĉi Onisaburo".

La premio estas nomita laŭ la japano Onisaburo Deguĉi. Premio Deguĉi estis starigita en la jubilea jaro 1987 per donaco de la religia movado Oomoto, kaj pri ĝia ricevanto decidas la estraro de UEA.

EU-Bultenoj nun aperas en Esperanto

Dum sia duonjara prezidado de Eŭropa Unio, la oficiala Finnlando dissendas al eksterlando rilatajn informojn ĉefe en la angla kaj franca, sed unufoje semajne ankaŭ en latino. Nun la sama ĉiusemajna trarigardo de EU-novaĵoj estas havebla ankaŭ en Esperanto, informas oficiala novaĵletero, dissendita de la finnlanda registaro.

JOHN WELLS EN LA NOVEMBRA MALFERMA TAGO

Prof. John Wells, iama prezidanto de UEA, estos la ĉefa gasto en la Malferma Tago de la Centra Oficejo de UEA, kies 25-a eldono okazos sabaton, la 25-an de novembro. La ĵusa profesia emeritiĝo de prof. Wells inspiris lin elekti kiel temon de sia prelego "Rigardi malantaŭen, rigardi antaŭen". La Malferma Tago ricevos gaston ankaŭ el Japanio, la lando de la venontjara UK: *Usui Hiroyuki* alportos salutojn de la Jokohama LKK kaj parolos pri la kongresa temo "Okcidento en Oriento: akcepto kaj rezisto". Krom prelegoj, en la programo estos ankaŭ i.a. prezentado de novaj Esperanto-filmoj kaj diskuto kun prezidanto Renato Corsetti kaj kelkaj aliaj estraranoj de UEA, kiuj kunsidos en Roterdamo en la sama semajnfino.

Humoro

Extremeño

- Oiga. Vd. ¿De dónde es?
- Yo, de Extremadura
- Ya, pero de Cáceres ó de Badajoz
- No, no. Del mismo Extremadura.

Padre adoptivo

Un hombre soltero decide adoptar un hijo y a los dos meses va al médico.

- Doctor, al final me compré el libro de pediatría que me sugirió, pero tengo un problema: en la página 56 pone: "...Una vez que el chico haya terminado su biberón, lavarlo en agua hirviendo y frotar el interior con un bastoncillo de cerdas de plástico duro".
- Hombre, pues no se dónde ve usted el problema, a mí me parece una medida muy adecuada de higiene.
- Sí, pero es que mientras que le hago todo eso, hay que ver como llora el condenado.

Ne klara teorio

Profesoro pri filozofio tagmanĝas en la universitata kantino kun asistantoj kaj studentoj kaj dume klarigas novan teorion, kiun li ĵus evoluigis.

Fine asistanto konfesas: "Bedaŭrinde mi ne tute sukcesas kompreni vian teorion." "Nu," konsolas la profesoro, "ankaŭ mi ne perfekte komprenis."

Universitata Ekzameno

Profesoro demandas ekzamenkandidaton pri medicino: "Sur tiu bildo vi vidas kruron mallongigitan, tiel ke la paciento lamas. Kion vi farus en tia kazo?" "Ha, kredeble ankaŭ mi lamus."

Intensa kultivado.

Granda kafkomercisto el Sao Paŭlo esploras la kultiveblon de la interna lando. Unu tagon, en la ŝtato Mato Grosso, li ekvidas vastan kampon, kun nur kelkaj bananarboj, kaj, sub unu el ili, dormetantan kampulon. "Diru, amiko, demandas la komercisto montrante al la vasta senkultura tero, ĉu via grundo ne donas kafon? -- Ne, nenian kafon. -- Ĉu kotonon? -- Ne, nenian kotonon. -- Ĉu sukerkanon? -- Ankaŭ nenian. -- Tamen, se vi plantus kafarbojn, ĉu tio ne prosperus? -- Nu, kompreneble, se vi plantus ilin..."

7-a Kongreso de Europa Esperanto-Unio

De la **28. julio** ĝis la **4. aŭgusto 2006** okazos en **Maribor**, (Slovenio) kun tre varia kaj interesa programo.

Maribor estas laŭ grandeco la dua urbo en Slovenio. Ĝi estas ekonomia, universitata, kultura, sporta kaj foira centro de nordorienta parto de Slovenio, proksime al Aŭstrio. Situanta en la koro de Mezeŭropo kaj je la piedoj de la Alpoj havas 185.700 enloĝantoj

Ankaŭ sur bone konservita urbokerno, kiu reflektas pasintajn jarcentojn: gotikon sekvis renesanco, sed la plej profundan postsignon al la urbo lasis baroko. Pulso de la urbo respeguliĝas sur mariboraj placoj kaj stratoj. Aparte alloga estas **Lent**, malnova urba parto ĉe la bordo de **Drava**, kiu dum historio dividis la urbon, sed hodiaŭ forte ligas ĝin.

PERIÓDICO

GRUPO ESPERANTISTA
Apartado, 119
47080 VALLADOLID